

Захари Стоянов

Кой?

Кой встана срещу нашето свещено дело – съединението на Южна със Северна България? Кой караше турците да навлязат в България и да пуснат малко кръвчица на братушките? Кой отчисли българския княз от редовете на армията си, за да го опозори и омаскари, когато той се намираше на границата срещу неприятеля? Кой си дръпна от нашата войска офицерите, които хранутехме като просяци с единствена адска цел да ни съсипе войската, когато тя се намираше в път за бойното поле? Кой насъска сърбите да ни нападнат откъм гърба, когато ние бяхме въз друга страна? Кой настояваше най-много да се пратят турските комисари в Южна България? Ами я кажете, кой ни открадна княза от Софийския палат в това време, когато на неговата глава не бяха изсъхнали още лавровите венци от Сливница? Кой даваше честно и благородно слово, че ако си отиде тоя княз, то и съединението ще бъде пълно, и правата на България ще да си останат непокътнати, и конституцията ще си бъде в сила, с една реч, България ще да цъфти и вирее?

Така ли излезе? Кой изпрати подир няколко дена подлия Генерал Каулбарс да развъртава, подкупва, лъже, бунтува и беснее? Кой подучи пичовите и вагабонтите да вдигат бунтове в Бургас, Сливен, Силистра и Русе, да леят кръв и въвеждат анархия, щото по тоя начин да се отвори път за чужда окупация? Кой унизи и се подигра с България като й препоръчваше за княз един развратен черкезин – Мингрели? Кой прибра под свое крило всичките чапкъни в България, а законните власти, в това число и В. Н. Събрание, за незаконни с единствена цел, да се продължи още в България безредицата, да се отчая и омаломощи българският народ и да каже: „Дойдете и ни спасете“. Русия, нашата фатална освободителка, покровителка, славянската, братската, християнската и великата Русия, с която сме една вяра и една кръв!

Да бъде проклета оная минута, когато е стъпил руски крак в нашата земя, когато се е произнесла за първи път думата освободителка и покровителка! Аман, бей, аман! Лошо нещо било московлука... То не прилича ни на даалии, ни на кърджалии, ни на фанариоти! Право имали ония старци, съвременници на Екатерина, на Александра I и на Николая, които ни говореха: „Ще плачете за зеленото парцалче“. Видели тия и патили, на основание на факти и на събития говорели горните думи. Цял свят, хора, които не ни бяха ни в клин, ни в ръкав, припознаха нашата висока култура и благородните ни борби, само московците стоят настрана и викат: „Стрижено е!“ – Необяснимо. Царуването на нагайката, монголското иго, татарщината и крепостното право може би да са едни от най-силните фактори, които са направили от руските държавни

мъже зверове и идиоти. От друга страна пък, твърде е обяснимо тяхното подло поведение, защото хората искат да ни направят московци, прочее, правят ни всичките злини и пакости, които може да измисли развратният човек. Но и това е недоволно. Малко ли други държави има, които също така се стремят да владеят над чужди земи и народи. Между това, ние не виждаме тая подлост в техните стремления, тия адски и гнусни средства, каквито руската дипломация употребява над България.

И подир всички тия върволици жестокости и злини, които ни една държава не е направила над България, възможно ли ще да бъде да се намерят помежду ни такива идиоти и изменници даже, които да клеветят, че Русия е наша освободителка, покровителка и доброжелателка! Мълчете и не говорете, защото и природните стихии ще да встанат и протестираат срещу подобно едно престъпление! По-малък грях е да обереш черква и манастир, отколкото да клеветиш пред олтара на историята и на събитията, че руското правителство имало братски, честни и благородни намерения, когато е стъпило в земята ни да ни освобождава. Ще ни се смеят ташкенците, афганците, черкезите, бухарците и арменците, за които същата Русия не по-малко кръв е проляла. Ще ни кълне Полша, тая китка на славянството, която руските железни автократи три пъти хайдушки разделиха помежду три царства, с бесилници и с колове окичиха цели градове и села. Ще ни кълне още нещастна Босна и Херцеговина, която пак руските дипломати харизаха на Австрия, а ние идиотите заедно с много още идиоти славяни псувахме ли, псувахме Австрия, че ги узурпирала!

Но в София, в столицата на България, гдето живеят най-голямото количество интелигенти и патриоти, един развратен до в черната си душа калугер излиза дързостно пред очите на всички и говори, че народът е признателен на своята освободителка! Не е крив той. Криво е онова стадо, което е стояло гологлаво отпреде му. То трябваше да запита мръсния калугер, да каже добро ли, зло ли е направила тая покровителка на България от две години насам, то трябваше да му предложи горните въпроси, изложени начело на нашата статия.

Време е, трябва вече, щото българските деятели, офицери, учители и пр., когато говорят на своите подчинени и слушатели за вънкашните неприятели на отечеството, официалният московец със своите донски и кубански казаци да стои на първо място. Това учение трябва да се продължи дотогава, докогато в Петербург царствува Александър III. Защо московците не са десет или петдесет милиона? Колко любезно ще си решим и наредим аладжака!...

Кой?

КРАЙ

Източник: <http://e-vestnik.bg/3799>
Последна редакция: NomaD, 2008

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10048>]